

**Kanne 10.9.2008 — Advance Magazine Publishers v. SMHV
— Capela & Irmãos (VOGUE)**

(Asia T-382/08)

(2008/C 301/80)

Kannekirjelmän kieli: *englanti*

Asianosaiset

Kantaja: Advance Magazine Publishers, Inc. (New York, Yhdysvallat) (edustaja: asianajaja M. Esteve Sanz)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: J. Capela & Irmãos, Lda (Porto, Portugali)

Vaatimukset

- sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 30.6.2008 asiassa R 328/2003-2 tekemää päätöstä on muutettava siten, että tämän asian kantajan valituslautakunnassa tekemä valitus on katsottava perustelluksi ja näin ollen väite on hylättävä ja asianomainen yhteisön tavaramerkki on hyväksyttävä
- toissijaisesti sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 30.6.2008 asiassa R 328/2003-2 tekemä päätös on kumottava ja
- vastaaja ja tarvittaessa vastapuoli valituslautakunnassa on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut sekä SMHV:ssä tehdystä valituksesta aiheutuneet kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki VOGUE luokkiin 9, 14, 16, 25 ja 41 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Vastapuoli valituslautakunnassa

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Luokkaan 25 kuuluvia tavaroita koskevan sanamerkin VOGUE Portugal portugalilainen tavaramerkkirekisteröinti N:o 143 183 ja portugalilainen kaupp nimi N:o 32 046 VOGUE-SAPATARIA

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hyväksyminen kokonaisuudessaan

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: (i) Neuvoston asetuksen N:o 40/94 43 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä komission asetuksen N:o 2868/95⁽¹⁾ 22 säännön rikkominen, koska valituslautakunta katsoi virheellisesti, että todisteet, jotka vastapuoli valituslautakunnassa oli toimittanut, osoittivat aikaisemman tavaramerkin tosiasiallisen käytön; (ii) neuvoston asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen, koska valituslautakunta katsoi virheellisesti, että kyseessä olevat tavarat ovat samankaltaiset; (iii) neuvoston asetuksen N:o 40/94 61 artiklan 1 kohdan ja 62 artiklan 2 kohdan rikkominen sikäli kuin valituslautakunta perusti virheellisesti päätöksensä siihen, että kantaja ei riitautanut väiteosaston perusteita käyttöä koskevista todisteista tai kyseessä olevien tavaroiden ja palvelujen samankaltaisuudesta, sekä siihen, että kantaja katsoi implisiittisesti väiteosastossa, että käyttöä koskevat todisteet olivat riittävät.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 täytäntöönpanosta 13.12.1995 annettu komission asetus (EY) N:o 2868/95 (EYVL L 303, s. 1).

Kanne 11.9.2008 — New Europe v. komissio

(Asia T-383/08)

(2008/C 301/81)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Kantaja: New Europe (Bryssel, Belgia) (edustaja: asianajaja A.- M. Alamanou)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Komission 2.7.2008 päivätyllä kirjeellä tehty päätös, josta kantaja sai tiedon samana päivänä ja jolla kantajalta evättiin oikeus saada tieto komission ilmoittamissa asiakirjoissa mainittujen yritysten ja henkilöiden nimistä
- vastaaja on velvoitettava korvaamaan tästä oikeudenkäynnistä aiheutuvat oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa nyt esillä olevalla kanteellaan komission päätöksen, joka annettiin kantajalle tiedoksi 2.7.2008 päivättyllä kirjeellä ja jolla komissio kieltäytyi ilmoittamasta kantajalle kantajan alkuperäisen pyynnön perusteella ilmoittamisissaan asiakirjoissa mainittuja ns. Eximo-tapaukseen liittyvien yritysten ja henkilöiden nimiä.

Kantaja vaatii riidanalaisen päätöksen kumoamista seuraavilla perusteilla:

Kantaja väittää ensinnäkin, että riidanalaisesta päätöstä rasittaa ilmeinen oikeudellinen virhe, koska komissio tulkitse virheellisesti asetuksen (EY) N:o 1049/2001⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisestä luetelmakohdassa säädettyjä poikkeuksia, joihin komissio virheellisesti tukeutui ilman, että se arvioi tosiseikkoja ja perusteli kielteistä päätöstään. Kantaja väittää lisäksi, että komissio teki tosiseikkoja koskevan arviointivirheen, kun se totesi, että kyseessä olevien yritysten taloudellisille eduille sekä asiaan liittyvien henkilöiden yksityiselämän ja koskemattomuuden suojalle aiheutuisi vakavaa vahinkoa, jos näiden nimet ilmoitettaisiin. Lisäksi kantaja väittää, että komissio loukkasi asetuksen (EY) N:o 1049/2001 1 artiklan a kohdassa säädettyä mahdollisimman laajaa oikeutta tutustua asiakirjoihin koskevaa periaatetta, kun se tulkitse laajentavasti termejä ”taloudellisten etujen suoja” ja ”yksityiselämän ja yksilön koskemattomuuden suoja”.

Toiseksi kantaja väittää, että riidanalaisella päätöksellä rikottiin asetuksen (EY) N:o 1049/2001 4 artiklan 4 kohtaa, koska komissio ei antanut kantajalle täysimääräistä oikeutta tutustua jo julkisesti saatavilla olevaan asiakirjaan.

Kolmanneksi kantaja väittää, että komissio laiminlöi EY 253 artiklan mukaisen perusteluvollisuutensa, kun se ei ilmoittanut kantajalle perusteita, joille se perusti päätöksensä, ja ainoastaan viittasi asetuksen (EY) N:o 1049/2001 4 artiklan 4 kohdassa säädettyihin poikkeuksiin.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43).

Kanne 11.9.2008 — Elliniki Nafpigokataskevastiki ym. v. komissio

(Asia T-384/08)

(2008/C 301/82)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Elliniki Nafpigokataskevastiki AE Chartofylakeiou (Skaramangas, Kreikka) Howaldtswerke-Deutsche Werft GmbH

(Kiel, Saksa) ja ThyssenKrupp Marine Systems AG (Hamburg, Saksa) (edustaja: asianajaja U. Soltész)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Kreikan valtion Hellenic Shipyardsin hyväksi toteuttamista toimenpiteistä N:o C 16/2004 (ex NN 29/2004, CP 71/2002 ja CP 133/2005) 2.7.2008 annetun komission päätöksen 16 artikla on kumottava, ja
- komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat vaativat kanteellaan Kreikan valtion Hellenic Shipyards SA:n (HSY) hyväksi toteuttamasta 16 toimenpiteestä 2.7.2008 tehdyn komission päätöksen K(2008)3118 lopullinen osittaista kumoamista ja erityisesti sen mainitun päätöksen 16 artiklan kumoamista, jossa komissio päätti, että HSY:n edellisen omistajan Kreikan teollisuus- ja kehityspankin (ETVA) myöntämä vahinkoja koskeva takaus yhteenliittymälle⁽¹⁾, joka hankki HSY:n osakkeiden ostosopimuksella (Howaldtswerke-Deutsche Werft⁽²⁾ ja Ferrostaal), siinä tapauksessa, että HSY:lle maksetut valtiontuet peritään takaisin, on sääntöjenvastaista valtiontukea ja se pitäisi lopettaa välittömästi.

Kantajat väittävät, että komissio katsoi virheellisesti, että yksityistämissopimuksessa oleva vahinkoja koskeva takaus annettiin silloin, kun ETVA oli valtion valvonnassa. Kantajien mukaan takauksesta sovittiin sitovasti vasta ETVA:n yksityistämisen jälkeen ja se oli näin ollen toimenpide, josta sovittiin yksityisten osapuolten kesken, eikä Kreikan valtion toimenpide, minkä vuoksi sitä ei voida pitää valtiontukena.

Kantajat väittävät lisäksi, että komission väite siitä, että osakkeiden ostosopimuksen liitteessä olevat kaksi erillistä lauseketta muodostavat yhden kokonaisen järjestelmän, jossa HSY hyötyisi, on virheellinen. Kantajat väittävät itse asiassa, että nämä kaksi takausta myönnettiin toisistaan riippumatta. Kantajat väittävät lisäksi, että komissio katsoi väärin, että HSY hyötyi vahinkoja koskevasta takauksesta, koska asian tosiseikat huomioon ottaen vain Piraeus Bankin voidaan katsoa hyötynneen siitä.

Kantajat väittävät, että komissio katsoi väärin, että HSY sai siitä vahinkoja koskevasta takauksesta taloudellista hyötyä, joka (i) on vakiolauseke yksityisoikeudessa ja joka (ii) annettiin asianmukaisesti suoritettuna arvioinnin jälkeen ja joka (iii) on yksityistä myyjää koskevan käytännön mukainen.